

ע"ה: ר"ן

עין משפט
גר מצוה

כ"א א ב מ"י פ"ה מהל' קדוש חתום הלכה ה' הלכה ז'
ג מ"י פ"ה מהל' קדוש חתום הלכה א פ"ה מהל' טוהרין הלכה ז' ז'

מוסקף רש"י

מועדי ה' צריבין קידוש ב"ד. שבי קידוש חתום על פי הלכה ומוקף בן מתקשר מועד מועד שבי עובר ה' אצל תלמה דגמרי וסברי בעינן ודכתיב ראשי המטות ובי תימנה אז הכי מעוטף דלמה למה לי דהא מראשי המטות נמי משמע דלא בעיא מומחין ודכתיבנא ליתא דאי מעוטף דלמה דכתיב צממדי ה' לא מניח מוקמת ליה למילתא אחריתי שפיר קאמר אכל כיון דמית מוקמת ליה למעוטי שבת שאין לרין קידוש ב"ד מו לא מיתר לך מעוטף דלמה המעוטף נמי שפיר מקיים לשבת בראשית ולפרשת נדרים דכתיב גבי מועדי ה' שאין אחד מןן שזה למועדינו רחמנא גלי לן דמעוטף דלמה אנדרים נמי קאי ולמאי אי דלא בעי' מומחין מראשי המטות נפיקא אלא דלאי דעיינו דהיינו מועדי אפי' בראשית ופי' דאמר רב חסדא ואיתויא רבי יוחנן ביחוד מומחה א"ר היננא השותק על מנת למיקט מפר אפילו מכאן ועד י' ימים מתיב רבא א' אימתי אמרו מות הבעל נתרונה רשות לאב בזמן שלא שמע הבעל או ששמע ושחק או ששמע והפר ומת בו ביום אבל שמע וקיים או ששמע ושחק ומת ביום של אחריו אין יכול להפר מאי לאו בשותק על מנת למיקט לא בשותק על מנת לקיים אי הכי היינו או שמע וקיים אלא בשותק סתם מתיב רב חסדא חומר בהקם מבהפר ובהפר מבהקם חומר בהקם שהשותקה

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

רש"י

ומשמע מהכל דיחיד מומחה דשרי נדרים דוקא סמוך כמומחה של מועדי ה' דהיינו משה והלכה דאין הפרש בין זה לזה אלא שמועדי ה' צריבין שלשה מומחין ונדרים כגי ביחיד. אכל הרמב"ם ז"ל כחז ב"פ מהל' צנועות והלכה ה' דכל שהוא רב מובהק ממיר יחיד ולפי' אמרו דהא דפרטינן הכל והא דפרשת נדרים ראשי המטות כתיב לא פריך למאי דלמיר דפרשת נדרים אינה לריכה מומחה דראשי המטות לאו סמוכין משמע דככל דומי דבעי מומחין אלהים קרי ליה והא כיון דלא כתיב זהו אלא ראשי המטות פשיטא דלאו מומחה סמוך קאמר אלא למאי דלמיר דלפילו ג' הדיעות פריך דהא ראשי המטות דלא משמע מומחין אפי' לאו הדיעות נינהו ואמר רב חסדא ביחיד מומחה לומר דגמיר וסברי. ולדידי קשיא לי אי הכי ג' הדיעות מנלן ממשוטה דלמה נימא מומחין הוא דלא בעי כמעוטי ה' אצל תלמה דגמרי וסברי בעינן ודכתיב ראשי המטות ובי תימנה אז הכי מעוטף דלמה למה לי דהא מראשי המטות נמי משמע דלא בעיא מומחין ודכתיבנא ליתא דאי מעוטף דלמה דכתיב צממדי ה' לא מניח מוקמת ליה למילתא אחריתי שפיר קאמר אכל כיון דמית מוקמת ליה למעוטי שבת שאין לרין קידוש ב"ד מו לא מיתר לך מעוטף דלמה המעוטף נמי שפיר מקיים לשבת בראשית ולפרשת נדרים דכתיב גבי מועדי ה' שאין אחד מןן שזה למועדינו רחמנא גלי לן דמעוטף דלמה אנדרים נמי קאי ולמאי אי דלא בעי' מומחין מראשי המטות נפיקא אלא דלאי דעיינו דהיינו מועדי אפי' בראשית ופי' דאמר רב חסדא ואיתויא רבי יוחנן ביחוד מומחה א"ר היננא השותק על מנת למיקט מפר אפילו מכאן ועד י' ימים מתיב רבא א' אימתי אמרו מות הבעל נתרונה רשות לאב בזמן שלא שמע הבעל או ששמע ושחק או ששמע והפר ומת בו ביום אבל שמע וקיים או ששמע ושחק ומת ביום של אחריו אין יכול להפר מאי לאו בשותק על מנת למיקט לא בשותק על מנת לקיים אי הכי היינו או שמע וקיים אלא בשותק סתם מתיב רב חסדא חומר בהקם מבהפר ובהפר מבהקם חומר בהקם שהשותקה

מסורת הש"ס

א) כ"ב ק"י ע"ה ק"ה. ימות ה' ע"ה בפרות לה. ע"ה ט' (ב) לעיל ט"ו. ע"ה ט"ז (ג) מ"ה רבי. ע"ה ט"ח (ד) ד"ה ח' ד"ה ז' ומתחלה (ה) (לעיל דף ט"ו) ומהל' ה' ש"ך ל"ף ע"ה ע"ה.

תוספות

בועדי ה' צריבין קידוש ב"ד. שבי קידוש חתום על פי הלכה ומוקף בן מתקשר מועד מועד שבי עובר ה' אצל תלמה דגמרי וסברי בעינן ודכתיב ראשי המטות ובי תימנה אז הכי מעוטף דלמה למה לי דהא מראשי המטות נמי משמע דלא בעיא מומחין ודכתיבנא ליתא דאי מעוטף דלמה דכתיב צממדי ה' לא מניח מוקמת ליה למילתא אחריתי שפיר קאמר אכל כיון דמית מוקמת ליה למעוטי שבת שאין לרין קידוש ב"ד מו לא מיתר לך מעוטף דלמה המעוטף נמי שפיר מקיים לשבת בראשית ולפרשת נדרים דכתיב גבי מועדי ה' שאין אחד מןן שזה למועדינו רחמנא גלי לן דמעוטף דלמה אנדרים נמי קאי ולמאי אי דלא בעי' מומחין מראשי המטות נפיקא אלא דלאי דעיינו דהיינו מועדי אפי' בראשית ופי' דאמר רב חסדא ואיתויא רבי יוחנן ביחוד מומחה א"ר היננא השותק על מנת למיקט מפר אפילו מכאן ועד י' ימים מתיב רבא א' אימתי אמרו מות הבעל נתרונה רשות לאב בזמן שלא שמע הבעל או ששמע ושחק או ששמע והפר ומת בו ביום אבל שמע וקיים או ששמע ושחק ומת ביום של אחריו אין יכול להפר מאי לאו בשותק על מנת למיקט לא בשותק על מנת לקיים אי הכי היינו או שמע וקיים אלא בשותק סתם מתיב רב חסדא חומר בהקם מבהפר ובהפר מבהקם חומר בהקם שהשותקה

פירוש רד"ה

בועדי ה' צריבין קידוש ב"ד. שבי קידוש חתום על פי הלכה ומוקף בן מתקשר מועד מועד שבי עובר ה' אצל תלמה דגמרי וסברי בעינן ודכתיב ראשי המטות ובי תימנה אז הכי מעוטף דלמה למה לי דהא מראשי המטות נמי משמע דלא בעיא מומחין ודכתיבנא ליתא דאי מעוטף דלמה דכתיב צממדי ה' לא מניח מוקמת ליה למילתא אחריתי שפיר קאמר אכל כיון דמית מוקמת ליה למעוטי שבת שאין לרין קידוש ב"ד מו לא מיתר לך מעוטף דלמה המעוטף נמי שפיר מקיים לשבת בראשית ולפרשת נדרים דכתיב גבי מועדי ה' שאין אחד מןן שזה למועדינו רחמנא גלי לן דמעוטף דלמה אנדרים נמי קאי ולמאי אי דלא בעי' מומחין מראשי המטות נפיקא אלא דלאי דעיינו דהיינו מועדי אפי' בראשית ופי' דאמר רב חסדא ואיתויא רבי יוחנן ביחוד מומחה א"ר היננא השותק על מנת למיקט מפר אפילו מכאן ועד י' ימים מתיב רבא א' אימתי אמרו מות הבעל נתרונה רשות לאב בזמן שלא שמע הבעל או ששמע ושחק או ששמע והפר ומת בו ביום אבל שמע וקיים או ששמע ושחק ומת ביום של אחריו אין יכול להפר מאי לאו בשותק על מנת למיקט לא בשותק על מנת לקיים אי הכי היינו או שמע וקיים אלא בשותק סתם מתיב רב חסדא חומר בהקם מבהפר ובהפר מבהקם חומר בהקם שהשותקה

כיון דאסתמינו רחמנא גלי לן דמעוטף דלמה אנדרים נמי קאי ולמאי אי דלא בעי' מומחין מראשי המטות נפיקא אלא דלאי דעיינו דהיינו מועדי אפי' בראשית ופי' דאמר רב חסדא ואיתויא רבי יוחנן ביחוד מומחה א"ר היננא השותק על מנת למיקט מפר אפילו מכאן ועד י' ימים מתיב רבא א' אימתי אמרו מות הבעל נתרונה רשות לאב בזמן שלא שמע הבעל או ששמע ושחק או ששמע והפר ומת בו ביום אבל שמע וקיים או ששמע ושחק ומת ביום של אחריו אין יכול להפר מאי לאו בשותק על מנת למיקט לא בשותק על מנת לקיים אי הכי היינו או שמע וקיים אלא בשותק סתם מתיב רב חסדא חומר בהקם מבהפר ובהפר מבהקם חומר בהקם שהשותקה

הא דקתני שעת ושחק משמע ככל ענין אפי' שחק ע"ה למיקט: ושפ"י א"א דוקא בשותק ע"ה לקיים: א' ה"ו היינו ששם וקיים. דמשמע ככל מנין קיומין בין שאמר קיים לבי בין ששחק ע"ה לקיים: אלא בשותק סתם. ולא גמר בלבו ששם לקיים אם להפר אלא אם גמר בלבו ושחק כדי למיקט לבי לוי קיום: וקיים בלבו קיים ה"ו בלבו אינו מופר. כי לרין שפיקא סתם כפיו אכל עם אחר בלבו קיים לבי שזכר אין יכול להפר והא דלמיר ד"ה לעיל שמשנל בלבו למאי דפרטינן דקאי אט"ל ובלבו נימא אהר"ה ממ"י פ"י הפר בלבו היינו שמשנל בלבו שיחה מופר אכל לא למיר בלבו מפר לבי והלרין לפרס לפרושו קיים בלבו קיים שחייב בלבו לקיים ושחק כל היום ומילתא דפשיטא היא דלפילו שחק סתם ה"ו קיום כ"ה שחק אלא אכל דבעי למימר הפר בלבו אינו מופר נקטיה וזמק הוא דקיים בלבו קיים משמע דלחלתי